

ben paa først Gjerning. For sine Dtringer paa Rigsdagen kan intet af dens Medlemmer uden Thingets Samtykke drages til Ansvar udenfor samme.

§ 36.

Ministrene have i Embeds Medfør Afgang til Rigsdagen og ere berettigede til under Forhandlingerne at forlange Ordet, saa ofte de ville det, idet de iøvrigt iagttage Forretningsordenen. Stemmeret udøve de kun, naar de tillige ere Rigsdagsmand.

§ 37.

Ethvert Thing vælger selv sin Formand og den eller dem, der i hans Sted skal føre Forfædet.

§ 38.

Intet af Thingene kan tage nogen Beslutning, naar ikke over Halvdelen af dets Medlemmer er tilstede og deeltager i Afstemningen.

§ 39.

Enhver Rigsdagsmand kan i det Thing, hvortil han hører, med dets Samtykke bringe ethvert indenfor Rigsdagens Omraade liggende offentligt Anliggende under Forhandling og derom afse Ministrenes Forklaring.

§ 40.

Intet Andragende maa overgives noget af Thingene uden gjennem et af dets Medlemmer.

§ 41.

Finder Thinget ikke Anledning til om et Andragende at fatte Beslutning, kan det henvise det til Ministrene.

§ 42.

Thingenes Møder ere offentlige. Dog kan Formanden eller det i Forretningsordenen bestemte Antal Medlemmer forlange, at alle Uvedkommende fjernes, hvorpaa Thinget afgjør, om Sagen skal forhandles i offentligt eller hemmeligt Møde.

§ 43.

Ethvert af Thingene fastsætter de nærmere Bestemmelser, som vedkomme Forretningsgangen og Ordens Dpretholdelse.

§ 44.

Rigsretten bestaaer af 16 Medlemmer, der vælges paa 4 Aar, Halvdelen af Landstinget, Halvdelen af Landets øverste Domstol, blandt disse egne Medlemmer. Den vælger selv sin Formand af sin egen Midte.

§ 45.

Rigsretten paakjender de af Folkethinget mod Ministrene anlagte Sager.

For Rigsretten kan Kongen lade ogsaa Andre tiltale for Forbrydelser, som han finder særdeles farlige for Staten, naar Folkethinget dertil giver sit Samtykke.

§ 46.

Den dømmende Magts Udøvelse kan kun ordnes ved Lov.

§ 47.

Domstolene ere berettigede til at paakjende ethvert Spørgsmaal om Dvrigshedsmyndighedens Grændser. Dog kan den, der vil reise saadant Spørgsmaal, ikke ved at bringe Sagen for Domstolene unddrage sig fra foreløbigen at efterkomme Dvrighedens Befaling.

§ 48.

Dommerne have i deres Kald alene at rette sig efter Loven. De kunne ikke affattes uden ved Dom, ei heller forflyttes mod deres Vnste, udenfor de Tilfælde, hvor en Dmordning af Domstolene finder Sted. Dog kan den Dommer, der har fyldt sit 65de Aar, affediges, men uden Tab af Indtægter.

§ 49.

Borgerne have Ret til at forene sig i Samsund, for at dyrke Gud paa den Maade, der stemmer med deres Overbeviisning, dog at Intet læres, eller foretages, som strider mod Sædeligheden eller den offentlige Orden.

§ 50.

Ingen er pligtig at yde personlige Bidrag til nogen anden Gudsdyrkelse end den, som er hans egen; dog skal Enhver, der ikke godtgjør at være Medlem af et i Landet anerkjendt Troessamsund, til Skolevesenet svare de til Folketirken lovbestaaede personlige Afgifter.